

Täna infolehes:

- Loodavast Laste Päevakeskusest
- Kohila Turvakeskus 5-aastane
- Kati-kodu 2-aastane
- Üliõpilane hindab rahu, raha ja rõõmu
- Vaid igaühe aktiivsus loob lootuse tulevikku
- Õnne ja nalja

Nr. 2 (14) Veebruar 1998 Hind 3.00 kr

KAI - Kohila Alevi Infoleht - Koht Aeg Inimesed

80-AASTANE EESTI

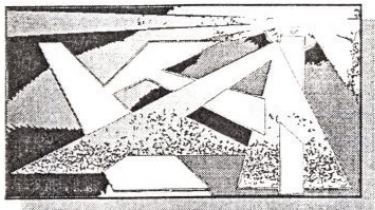
Riigi juubel on meie kõigi oma. Põhjust, miks mõned arvuilma asukad tunnustuvad tähtsamatena ning ümmargusematena kui teised, tuleb otsida inimese 10 sõrme ja varba juurest. Õnneks ei saa arvud teha iseenesest kellelegi liiga ja las nad siis olla pealegi.

Sootuks teisiti on lugu inimestega. Juubelite eel kutsutakse ajalugu taas tunnistajaks. Küll kohtupinki, küll aujärjele. Elavate kõrvale asuvad kadunud ning elavatele võib jääda mulje, et tõelised kangelased on vaid ülla ürituse eest hukkunud kangelased. Ehk unustame, et võitlus Eesti Vabariigi iseseisvuse eest käib ka tänasel tunnil. Au elavatele võitlejatele!

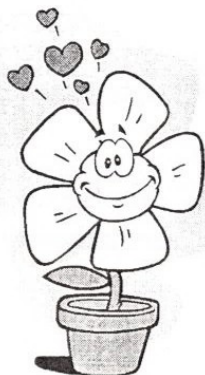
Suurte arvude kummardamine ei piirdu vaid juubelite numbritega. Kummalisel viisil tundub igat üksikut inimest tabav suurim õnnetus meile seda suuremana, mida suuremat arvu inimesi see korraga tabas. Võrreldes "Estonia" ning "Vegase" huku järgset sündmuste arengut või suurte lahingute memoriaalmelestisi üksikhaudadega nimetul kõrgendikul. Hukkunute endi ning nende omaste jaoks pole mingit vahet, kas igavikku võeti ka veel keegi teine. Ometi ühed teenisid ära üleriikliku leinapäeva, teised aga mitte. Me ei pea tingimata unustama, et ka iga üksik täna meie keskelt lahkuv noor või vana, riigimees või töomees, on ühtlasi ka hukkunu võitluses meie riigi iseseisvuse eest. Au neile!

Õnneks on iga juubel ka lihtsalt üks pidupäev. Rõõmsaid sündmusi pole kunagi liialt palju. Head pidutuju kõigile!

Õnne!

91

06.02 Emilie Servet

88

21.02 Sooja Kompus

82

08.02 Adele Heinaru

79

02.02 Anna Sokolova

78

02.02 Maria Pullerits
04.02 Salme Saluväli
16.02 Salme-Armilde Pajula

77

04.02 Meta Petrilainen
27.02 Semjon Nikulin

76

05.02 Rudolf Õispuu

75

13.02 Maria Jarovikova

Kohila Alevivalitsus õnnitleb

ESTER LAUST

talle kõrge riikliku autasu
II klassi Eesti Punane Rist
omistamise puhul

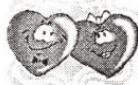

**Kasva suureks,
emme rõõmuks!**

28.11.1997
Grant Tristhan
Noevere

05.01.1998
Karmen Ibus

15.01.1998
Sten Veeleid

13.02.1998
peavad oma kuldpulmapäeva

**OLGA JA JUHAN
KLEITSMANN**

ÕNNE!

MULTIMEEDIA KLUBI

Kohila Koolituskeskuses "Multimeedia Klubis" on avatud arvutikursused minigruppides (4 inimest). Kursuste kestvus 10 tundi. Klubis on võimalik kasutada arvuteid, printerit, mänguaparaate ja laenata CD-ROMi. Avatud E – R 11.00 – 21.00, L 11.00 – 15.00
Info: 8(251)11385

KOHILA ALEVIVALITSUS

Raplamaa

KORRALDUS

Kohila

02.veebruar 1997 nr 49

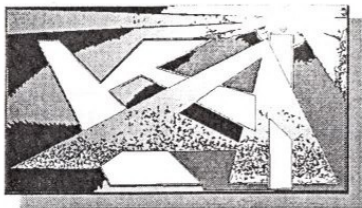
Tänukirjade andmine

Kooskõlas Kohila Alevivalitsuse 02.02.1998 korraldusega nr 48 anda Eesti Vabariigi 80.aastapäeva puhul tänukirjad alljärgnevatele isikutele:

1. **Hain Helde** - teenete eest spordi valdkonnas
2. **Harmo Kallaste** - teenete eest kultuuri valdkonnas
3. **Erna Kolon** - kauaaegse tubli töö eest Kohila ambulatooriumis
4. **Oskar Krabi** - tubli töö eest kohaliku elu korraldamisel ja arendamisel
5. **Siiri Kõiva** - kauaaegse tubli töö eest Kohila Keskkoolis ja Gümnaasiumis
6. **Ester Laus** - hea koostöö eest kohaliku elu korraldamisel
7. **Evi Rannamets** - kauaaegse tubli töö eest alevi raamatukogus
8. **Paul-Fridrich Saar** - hea koostöö eest kohaliku elu korraldamisel
9. **Urmas Soomere** - teenete eest Hageri turvakodu rajamisel

Joel Pöld
Alevivanem

Aive Hirs
Alevisekretär

ALEVIVALITSUSE ISTUNGITEST

Eelmine ülevaade alevivalitsuse istungitest lõppes 6.jaanuari istungiga. Järgmine istung oli 19. jaanuaril 1998 ning tänasesse ülevaatesse mahub ka 2. veebruari istung.

Alevivalitsus arutas kokkuhoiupoliitika rakendamist katlamajas. Veekadude vähendamise ja läbipuhkerezüümi korrigeerimisega saavutati detsembris katlamaja kasuteguriks 0,775, mis ei ole mitte halb näitaja katlamaja kohta, kus aurukateldest tulev aur soojendab küttesüsteemi minevat vett. Halb on aga trasside kasutegur, mis on 0,74. Seega 26% süsteemi antavast soojusest haihtub. Kokkuhoiupoliitika tähendaks eelkõige traasikadude vähendamist - selleks on aga raha vaja. Aastatel 1994-1997 on katlamajja investeeritud 3 miljonit 583 tuhat krooni, s.h. trassidesse 454 tuh. krooni ehk ainult 12,7%. Katlamaja remonte on doteeritud 180 tuh. krooni ulatuses. Kõigist investeeringutest ja remondikuludest on kaetud alevi eelarvest 1 miljon 577 tuhat krooni. Miks on trassidele vähe kulutatud? Esmajoones oli vaja muretseda katel, mis oma võimsuselt vastaks koormusrežiimile, oli vaja ehitada 2/3 katlamajast uus katuslagi, sest vana oli iga hetk kaela kukkumas. Katusega on praegugi asi rohkem kui murelik - viimane kolmandik on väga halvas seisukorras. Hulk raha on maetud masuudimajandisse, mis alevile üle tulles oli äärmiselt keskkonnoahtlikus olukorras. Masuudist kui kütusest ei ole võimalik veel lõplikult lahti ütelda - eriti külmade ilmade puhul ei pruugi gaas peale tulla ning gaasikatel jääb seisma. Alternatiiv oleks siin hele kütteõli, mis on aga väga kallis.

Vähemaid võimalusi kokkuhoiuks pakuvad asjaajamise kulud. Katlamaja kontor on nüüd AS Kohila Paberivabriku administratiivhoonest üle kolitud katlamaja hoonesse, millega on vähenenud rendi, valve- ja küttekulud. Läbivaatamisel on katlamaja personali töötasud, koosseisud ning remondikulud. AS-iga ESTIVO on alevivalitsusel sõlmitud leping uuringute tegemiseks Kohila alevi soojusvarustussüsteemi rekonstrueerimise variantide väljatöötamiseks ja tehnilis-majanduslikuks analüüsiks. Selle töö tulemused selguvad märtsikuu lõpuks.

Alevivalitsus kinnitas perearstide nimistusesse registreerimise ja ümberregistreerimise korra. Nimistusse saab ennast registreerida vastava perearsti juures. Selleks tuleb kohapeal täita vastava avalduse blankett.

Pärast ambulatooriumi reorganiseerimist jääb tööle kiirabi kui kohaliku omavalitsuse asutus. Alevivalitsus vaatas läbi kiirabi põhimääruse projekti ning esitas selle alevivolikogule kinnitamiseks. Alevivalitsus kinnitas Kohila Gümnaasiumi hoolekogu koosseisu. Hoolekogusse kuuluvad õpetajate ja õpilaste, lastevanemate, kooli toetavate organisatsioonide, alevi- ja vallavolikogu esindajad (Leo Hansar, Jaanus Soo, Pilvi Tauer, Andreas Meriküll, Katrin Barnabas, Maiu Ellermaa, Erko Helde, Sergei Nesterov, Jelena Stankevits, Kalle Talviste, Anne Laas, Joel Pöld).

Jõe t.4 asuva juurvijahoidla teenindusmaaks määrati 1680 m2, Jõe 12b (Kaasiku alajaam) teenindusmaaks 240 m2.

Eraldati juurdelõiked Maria Veelma ja Ingrid Indermitte elamukrundile Männiku t.14. Maa ostueesõigusega erastamise korraldusi anti 2, erastamiseks plaani alusel 11 ja nõusolekuid maa ostueesõigusega erastamiseks 12.

Kauplemisloa said OÜ Aurun Kaubandus (Oja kauplus ja kala müügiks turuplatsil), AS Arleen (kauplus "Arleenike" Tööstuse t.5 lilled müügiks, villavahetuseks ning tavanditeeninduseks, Vabaduse 5 lilled ja tööstuskaupade müügiks), hr Kalmar Koit Kohila Gümnaasiumis asuvale kioskile toidukaupade, kantselei ja koolitarvete müügiks. Viimasel juhul anti luba vaid kuuks ajaks. Kioski vajalikkust gümnaasiumihoone fuajees kaalub gümnaasiumi hoolekogu eelseisval hoolekogu koosseisul. Kui otsus on positiivne, pikendab alevivalitsus ka kauplemisluba. Lehti-Maja Eesti AS sai oma Lõuna t. asuvale kioskile loa ajakirjandusväljaannete ja tubakatoodete müügiks. Alkoholi jaemüügi litsentsi, mida Lehti-Maja Eesti AS taotles ölle müügiks nimetatud kioskis, alevivalitsus otsustas mitte anda.

2.veebruari istungile kogunes alevivalitsus osaliselt uuendatud koosseisus. Istungist võtsid osa kõik alevivalitsuse liikmed, nende hulgas ka hr Kaarel Mänd, kelle alevivolikogu kinnitas alevivalitsuse koosseisu 27. jaanuaril 1998.a. alevivalitsusest lahkunud hr Jaan Heinsalu asemele.

Vaadati läbi alevivalitsuse reglement ning tehti mõningad parandused ja täiendused. Nüüdsest võib alevivalitsuse määruste ja korralduste projekte esitada istungile ka katlamaja juhataja ning erakorraline alevivalitsuse istung tuleb kokku kutsuda, kui selleks on teinud ettepaneku vähemalt 2 alevivalitsuse liiget.

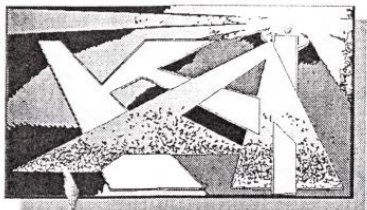
Kinnitati Kohila Alevivalitsuse tänukirja väljaandmise kord. Eesti Vabariigi 80. aastapäeva puhul otsustati tänukiri anda 9 isikule (vt. alevivalitsuse korraldus lk 2).

Kinnitati sotsiaaltoetuste andmine 11 isikule. Kauplemisluba anti OÜ-le Sanni Kaubandus (Jõe pood), AS Kaaviar (kiosk "Kala pood") ja Kohila Lastekaitse Ühingule humanitaarabi korras saadud riiete ja jalanõude müügiks.

Alkoholi jaemüügi tegevuslitsents uuendati Jõe poel ning litsentsi sai ka eraettevõtja hr Lembit Anderson konjaki, viski, dzinni, sampuse ning margiveinide müügiks kohvikus Kariit Vabaduse t. 5 loomulikult ainult kohapeal tarbimiseks.

Maa ostueesõigusega erastamise korraldustele lisandus sellel istungil 18, nõusolekutele 13 ning maa erastamiseks plaani alusel 1 korraldus.

Järgmisel alevivalitsuse istungil tuleb kinnitamisele alevivalitsuse katlamaja ja heakorrasektori uus palgamäärustik, mille rakendamisel mõnevõrra vähenevad katlamaja töötajate palgad. Vaadatakse läbi ka katlamaja eelarve ning valmistatakse ette volikogu istungi päevakorda tulevad küsimused.

SOTSIAALHOOLEKANDE KORRALDUS KOHALIKES OMAVALITSUSTES

Käesolev ülevaade käsitleb sotsiaalhoolekande korralduse arengut kohalikes omavalitsustes aastatel 1992 - 1997. Alustan aga ajast, mil omavalitsusi veel ei olnud. Alates 1984. a. tegutsesid Rapla rajoonis 5 sotsiaalhooldustöötajat. Nende tööandjateks oli Rapla rajooni sotsiaalhooldusosakond ja ülesandeks üksikute vanurite hooldamine piirkondliku printsiibi alusel (80-ndate aastate II poolel sotsiaalhooldustöötajana ametis olnud Elf riide Blokk teeb seda tööd Kohila alevis tänaseni). Osutatavad teenused olid suurel määral samad, mis praegugi, s.o. siis toiduainete koju toimetamine, söögi valmistamine, abistamine kütmisel ja koristamisel. Töötajatel eriettevalmistust ei olnud, peamiselt olid ametis endised meditsiinitöötajad. Vanur ei pidanud osutatud teenuste eest maksma kui tema pension oli alla 120 rbl., kui pension oli üle 120 rbl., siis vastavalt lepingule maksis ta 5% pensionist sotsiaalhooldusosakonnale. Sellises vormis hooldus kestis kuni 90-ndate alguseni kui hakkasid tekkima esimesed omavalitsusüksused. Seejärel said sotsiaalhooldustöötajate tööandjateks vastavad omavalitsused.

1991.a. suvel võeti vastu EV Valitsuse määrus sotsiaalhoolekandesüsteemi ümberkorraldamise kohta. Sellega nähti ette - "sotsiaalabitalituste moodustamine linna- ja maakonnavalitsuste juurde, samuti senise sotsiaalhoolekandesüsteemi niisugune organisatoorne ja funktsionaalne ümberkorraldamine, mis võimaldaks kujundada vabariigis ühtset laste, indiviidi, perekonna ning vanurite ja invaliidide hooldust." Laste- ja perehooldus oli seni olnud killustatud erinevate ametkondade vahel (tervishoid, haridus, sots.-hooldus).

Rapla Maakonnas moodustati sotsiaalabitalitus Rapla Maavalitsuse korraldusega 03.12.91. Sotsiaalabitalituse esimene ülesanne (nende tööplaani järgi otsustades) oli "riskirühmade andmepanga koostamise korraldamine". Selleks avaldati survet kohalikele omavalitsustele, et need vastavad andmestikud looksid. 1991.a. lõpus ja 1992.a. alguses võeti omavalitsustesse tööle esimesed sotsiaalhooldusnõunikud, kelle ülesandeks jäi sotsiaalabi korraldus.

1992.a.

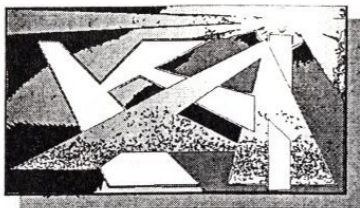
Võib tagantjärele siiski nentida, et 1991. ja 1992. aastal ei saanud veel rääkida teadlikust ja sihipärasest hoolekande korraldusest, sest vastavat seadusandlust, millest lähtudes tööd korraldada, ei olnud, samuti puudus ka väljaõpe ja ettevalmistus. Seetõttu juhenduti tööd korraldamisel peamiselt oma sisetundest ning tegeldi jooksvate ülesannete lahendamisega. Püüti luua andmebaase abivajajate kohta ja käivitada koduteenuste osutamine (kus see veel ei toiminud). Toetustest jaotati toidutalonge (EV Valitsuse istungi protokoll ostutalongide rakendamise kohta 02.12.91), 1992.a. II poolel ka juba rahalist toetust. Kehtis juba ka telefonimaksu kompenseerimise süsteem. Lisaks sellele nn. ühekordse iseloomuga abi jaotamine (näit. EÜ viljaabi (jahu) jaotamine, EÜ Tasakaalustavast Fondist antud lisatoetused riskigruppidele), samuti ka sõprusvaldade poolt antud riide- ja toiduabi. Kuna ülevaade abivajajatest ei olnud täielik ja puudusid selgelt fikseeritud põhimõtted, kellele ja mis alustel abi jaotada, siis põhjustas selline abi jaotamine palju pingeid ja rahulolematust. Vabariigi eelarvest sotsiaalabiks ja konkreetsete projektide elluviimiseks raha praktiliselt saada ei olnud võimalik. Selleks püüti leida lisavahendeid ja sponsoreid (näit. heategevusloterii).

1993.a.

1993.a. alguses rakendus sotsiaalsete esmavajaduste programm, mille I etapp kestis kuni I kvartali lõpuni. Programmi raames jaotati omavalitsustele maavalitsuse kaudu 5 ja 10 krooniseid ostutsekke, millega sai abivajaja osta toiduaineid või ravimeid asutusest, millega oli sõlmitud vastav leping. Programmi rahalised vahendid kaeti Phare viljaabi müügist saadud summadest. Lisaks ostutsekkidele eraldati raha toetuste väljamaksmiseks. Näiteks Kohila alev sai 1993.a. I poolaastal tsekke 5500 kr. eest ja raha 6340 kr. Sotsiaalsete esmavajaduste programmi raames eraldati omavalitsustele rahalisi vahendeid pea 1994.a. lõpuni.

Seadusandlusest rääkides peab nimetama seda, et 1993.a. juunis võeti vastu Kohaliku omavalitsuse korralduse seadus, mille § 6 p.1. sätestas kohalike omavalitsuste ülesande korraldada vallas (linnas) sotsiaalabi ja -teenuseid ning vanurite hoolekannet.

1993.a. keskpaigast rakendus ka puuetega isikutele transpordikulutuste hüvitamine ning liikluskindlustuse maksesoodustuse osutamise süsteem (leping Eesti Liikluskindlustuse Fondi ja Sotsiaalministeeriumi vahel). Mõni päev enne aastavahetust otsustas ministeerium eraldada EÜ Phare rahadest jõulutoetust abivajajatele, mis tuli ära jagada veel vana aasta sees.

1994. a.

1994.a. muutus konkreetsemaks aruannete esitamise süsteem, mis seni oli küllalt juhusliku iseloomuga. 1994.a. II kvartalist kadus kriisiabirahade eraldamine (kestis siiski vähesemal määral aasta lõpuni) ja asemele tuli toimetulekutoetus. Nimetaksin siinjuures, et toimetulekupiiri peale selle kehtestamist 01.04.94 - 280.kr. on muudetud veel 4 korda: 01.10.94 - 320 kr., 01.02.96 - 390 kr., 01.01.97 - 460 kr. ja 01.10.97 - 500 kr.

1994.a. juunis rakendus EV Valitsuse määruse alusel ka nelja- ja enamalapseliste perede toetamise süsteem. Raha selleks eraldati valitsuse reservfondist. Toetuse maksmine käis nii läbi sotsiaalkindlustusameti kui ka läbi kohalike omavalitsuste. Omavalitsuste osa lõppes 1994. aastaga.

1994.a. detsembris hakati ministeeriumi poolt jagama kohalikele omavalitsustele arvuteid koos vastava programmiga SABI, mille kasutuselevõtt lihtsustas märgatavalt toimetulekutoetuse arvestajate tööd (1995.a. lõpuks olid nimetatud arvutid kõigil omavalitsustel).

1995. a.

1995. a. algust võib sotsiaalhoolekande korralduses nimetada pöördeliseks. Nimelt võeti veebruaris vastu Sotsiaalhoolekande seadus, mis andis õigusliku aluse sotsiaalhoolekande süsteemi korraldamiseks. 1995. a. võeti ministeeriumi poolt suund avahoolduse propageerimisele ja juurutamisele. Rakendus projekt "Kaasaegsed teenused vanuritele". Nimetatud projekti raames anti omavalitsustele nii metodoloogilist kui ka mõningast rahalist abi ning aidati luua kontakte väliseksperdidega.

1995. a. toimusid ka läbirääkimised valitsuse ja kohalike omavalitsuste esindajatega toimetulekutoetuse ja eluasemetoetuse maksmise süsteemi muutmiseks - nimelt oli plaan anda vastavad rahalised vahendid riigieelarvest üle kohalikele omavalitsustele alates 1996. a.-st. Vastav seadusandlik initsiatiiv tunnistati aga vastuolus olevaks EV Põhiseaduse § 28-ga - "Eesti kodanikul on õigus riigi abile vanaduse, töövõimetuse, toitjakaotuse ja puuduse korral....." ja kuna president vastavat õigusakti välja ei kuulutanud, siis jäi kehtima senine kord.

1996. a.

1996.a. täiustus toimetulekutoetuse arvestamise arvutiprogramm - nimelt hõlmas uus versioon SIS suuremaid võimalusi kui ainult toimetulekutoetuse määramisega seotud tegevuse läbiviimine. Püüti saavutada, et uus versioon võimaldaks pidada ka sotsiaallabiregistrit. Kohalikele omavalitsustele anti üle ka modem võimaldamaks aruandluse esitamist arvutiside vahendusel.

Süvenesid probleemid ravikindlustuseta isikute vältimatuks raviks riigieelarvest eraldatud toetuse kasutamisel. Aasta lõppes traditsiooni kohaselt üllatusega - nimelt võeti aasta viimastel päevadel, täpsemalt 26.12.96, vastu valitsuse määrus nr. 318 "Riiklike sotsiaaltoetuste maksmise tingimuste ja korra kehtestamine", mis oluliselt muutis senist toimetulekutoetuse maksmise korda.

1997. a.

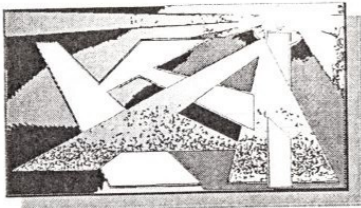
Aasta algas suure segadusega nii ministeeriumi, maakonna kui omavalitsuse tasandil tänu kiirustades vastuvõetud ülanimetatud määrusele. Sotsiaaltoetuste maksmise korra muutmine oli tähtis reform sotsiaalhoolekande korralduses, mille läbiviimine eeldanuks teatud ülemineku perioodi, et omavalitsustel oleks olnud aega vajalikke ümberkorraldusi teha.

Segasest olukorrast ja rahulolematusest annab tunnistust ka peaministri pretsedenditu pöördumine kõigi omavalitsuste poole (24.03.97) saamaks teada iga omavalitsuse seisukohta sotsiaaltoetuste maksmise uue korraga kaasnenud probleemide, nende põhjuste ja võimalike lahenduste kohta. Olukord normaliseerus I kvartali lõpuks kui enamik omavalitsusi olid jõudnud kehtestada oma toimetulekutoetuste maksmise korra. Siiski jätkasid mõned omavalitsused veel toimetulekutoetuste maksmist 1996. aastal kehtinud tingimustel. Tallinna linn on aga jäänudki korra juurde, kus eluaseme- ja toimetulekutoetust makstakse eraldi.

Määrust "Riiklike sotsiaaltoetuste maksmise tingimuste ja korra kehtestamine" muudeti 1997. a. jooksul 2 korda: Vabariigi Valitsuse 11.03.97 määrusega nr. 58 ja Vabariigi Valitsuse 23.12.97 määrusega nr. 256.

1997.a. muutus keerulisemaks liikluskindlustuse maksesoodustuse andmise süsteem (raha kannab soodustuse taotlejale üle maavalitsus omavalitsuse poolt esitatud andmetel, ülekandeid tehakse kord kvartalis). Seni kehtinud riiklikele toetustele lisandus 50 protsendiline sõidutoetus ühistransporti ravi- ja rehabetalitatsiooniasutusse sõiduks kasutatavatele II grupi invaliididele.

Ülevaate koostamisel on kasutatud Rapla Maavalitsuse Sotsiaalosakonna ja Kohila Alevivalitsuse kirjavahetuse toimikuid ja juhendmaterjale. Ülevaade on ette kantud (v.a. 1997 II p.a.) Eesti Sotsiaaltöö I Kongressil Tallinnas 20. augustil 1997.a. töötoas "Sotsiaaltöö omavalitsustes".

KOHILA KOOLITUSKESKUS TÄHTPÄEVADE OOTUSES!

Kohila Koolituskeskuses algasid Eesti Vabariigi 80. aastapäeva üritused Mahtra Talurahvamuuseumi külastamisega 29. jaanuaril. Öeldakse ju, et kes minevikku ei mäleta, elab tulevikuta. Ettevõtmise algataja oli käsitööõpetaja Imbi Patzig. Et sel ajal oli väljas näitus vanadest mänguasjadest, oli huviliste seas nii lapsi, emasid kui vanaemasid. Lastele tundusid need mänguasjad praeguses Barbiede ja mootorratturhiirte maailmas pisut veidrad, vanaemad aga leidsid palju tuttavat.

Muuseumikülastusest tekkis ka idee korraldada märtsi koolivaheajal koolituskeskuses rahvusliku kaltsunuku kursus. Kutsume vanaemasid tegema oma lapselapsele tore mänguasi.

Oma ajalugu arvame päris hästi tundvat, kuid... Arvame siiski, et alati on ka uut informatsiooni ja sellepärast on veebruaril lõpus oodata Tohisoo loenguga Mart Laari. See on ka avaloeng sarjale, kus on plaanis korraldada ettekandeid Raplamaa, Kohila ajaloost, Eesti kultuurist ja kunstist ning veel palju huvitavat. Lektorite tasustamiseks oleme saanud toetust riigieelarvest. Projekt kannab nime "Olnust ja olevast". Looda-

me, et huvilised leiavad sellelt kursuselt palju uut informatsiooni. Osavõtuks jälgige reklaami või küsige täpsemat teavet koolituskeskusest.

Reedel, 20. veebruaril kell 16 ootame Epp-Maria Kokamäe näituse avamisele. Koostööprojekti Tallinna Galerii-G-ga oleme ettevalmistanud juba pool aastat ja usun, et meie koostöö tulevikus hästi laabub.

Laupäeval, 21. veebruaril kell 15.30 on kontsert eesti muusikast, millega muusikaosakonna õpetajad ja õpilased tähistavad lähenevat tähtpäeva. Ootame kõiki huvilisi meie esinejaid kuulama.

Kuna 13. juunil 1998. a. on Hageri kihelkonnapäev, ootame koolituskeskuses huvilistelt märguannet, kui olakse valmis endale rahvariideid ise tegema. Koolituskeskuses on juhendajad ja materjali, et alustada sellise kursusega ja minna kihelkonnapäevale juba oma valmistatud rahvariietega.

Soovime koolituskeskuse pere poolt kõigile väarikat Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamist ja olge uhked selle koha üle, kus Teie siin Festimaal elate!

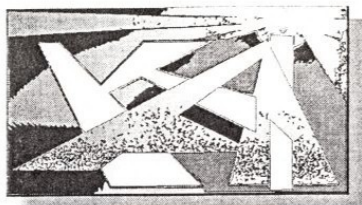
Inna Laanmets

TEADE

10. veebruarist kuni 6. märtsini on Rapla Keskramatukogus avatud kirjanäitus "KIRI SA AVA END" H. Tuuga ja H. Rohtla õpilaste töödest. Võrrelda saab kahe kirjaõpetaja õpilaste töid. H. Tuuga õpilastel on põhiliselt traditsiooniline loetav kiri ja ülevaade õpitud kirjadest. H. Rohtla õpilastel moodustab kiri tausta või kujundi ja samuti on proovitud teha jaapani hieroglüüfe ja egiptuse piltkirja. H. Rohtla õpilaste tööd on valminud põhiliselt jaanuarikuu jooksul, kui sai näitusel esinemise kutse H. Tuugalt. Kellel kirja vastu huvi, külastage kirjanäitust Raplas. Võib-olla leiata endagi jaoks huvitekitava kirja pildi. Kohapeal ostmisvõimalus. Näitusel esinevad mõne tööga ka kirjaõpetajad ise.

Heli Rohtla

Kirjakunst,
kirjakunst.
kirjakunst

KOHILA TURVAKESKUS 5-AASTANE, KATI-KODU 2-AASTANE

Kohila Turvakeskus on üks esimesi eraalgatusel loodud asutusi Kohilas. Urve, Inda, Ester, Aadi ja Uku arvasid, et välismaiste sõprade abiga võiks luua päevakeskuse vanuritele ja puuetega inimestele.

Praegu haarab turvakeskus 68 inimest kas abistatavate või abistajatega. Kaks korda nädalas tehakse toitu 40-le inimesele, kodudesse läheb 18 saadetist - supp ja küpsetised. Erna kontrollib vähemalt kord nädalas inimeste tervist, kuulab muresid, annab nõu. Momendil ei tööta käsitööringid, kuid oleme rõõmsad oma lauluansambli üle. Loetakse lehti, vesteldakse, peetakse pidusid. Viimasel vabriku pensionäride peol mahutas me 100 m² ligi 70 pensionäri! Arvan, et turvakeskuse väärtus on võimalus suhelda, koos olla, sõbrakätt tunnetada, meiega on Paul Saar, kes oskab hea sõnaga vanuritele läheneda.

Turvakeskuse südameks on ta tublid perenaised Elsa, Laine, Aino, Helju, Lulli, Mirjam, kes teevad oma tööd armastuse ja innuga.

Arvan, et me veaks on see, et turvakeskus haarab ikka veel väikese osa Kohila vanuritest ja puuetega inimestest. Ootame teie ideid ja kaasalöömist!

Kati-kodu on Viliveres, temast tuleb 8-kohaline puuetega inimeste kodu. Loodame, et parem tavalistest hooldekodudest. Praegu teeme maja ilusamaks seest ja väljast. Rahapuudus on suur!

Kallid inimesed, ostke meilt asju, sellega aitate kaasa Kati-kodu valmimisele! Me ei tea keegi, millal ise vajame teiste inimeste abi, et edasi elada!

Täname südamest valla- ja alevivalitsust, kes ikka mõistvalt meisse suhtunud on! Walki Paberisto, Kohila Paberivabrik ja paljud inimesed on ikka meisse soojalt suhtunud. Tänu ja kallistus kõigile!

Ester Laos

HEI KAUPMEHED JA KÄSITÖÖMEISTRID!

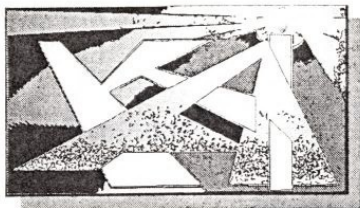
Hageri kihelkonnapäeva pidustused ei ole enam mägede taga. Ürituse äri-toimkond kuulutab välja eelregistreerimise neile, kes soovivad sel päeval osavõtjaid teenindada toidlustamisega (supikööök), toidukaupade ja muu käsimüügiga. Käsimüügi all on mõeldud kõiksugu laadakaupa, väljaarvatud täiturukaup. Laadavatakse 13. juuni hommikul kell 9.00. Kaubanduse poole pealt on vaja lahendada osavõtjate toidlustamine nii sooja lõunasöögiga (supikatel) kui ka muu vajaliku suupärasega. Kangete alkoholsete jookide müüki ei toimu. Oodatud on kaubandusettevõtteid eelkõige Kohila piirkonnast (alev ja vald) ning üksikmüüjad kihelkonnast teistestki valdadest. Käsitöömeistrite seas on teretulnud needki, kes kohapeal osutavad teenuseid (punutistevalmistajad, nõelakeerutajad, kingaparendajad, piltnikud ja paljud teised). Toimkonnal on soov korraldada õnneloo ning käsitöönäitusel väljapandud toodete oksjon.

Käsimüügi (letipind) koha eest kauplemismaksu ei võeta. Kaubandusfirmad tasuvad registreerimisel vallas kehtestatud ühekordse kauplemisloa hinnakirja alusel.

Eelregistreerimine toimub toidlustamise ja kaubanduse osas 15. märtsini ning käsimüügi osas 15. aprillini Kohila Vallavalitsuses Adolf Kerno või Anne Laasi poolt, täpsemat informatsiooni saab samadelt isikutelt telefonil 33-748.

Toimkonnajuht Adolf Kerno

LOODAVAST "LASTE PÄEVAKESKUSEST"

Laste vaba aja sisustamine ja laste nn "tänavale sattumine" on viimasel ajal teema, mis aeg-ajalt ajakirjan-
dusest või meediakanalitest ikka läbi käib.

Teema aktuaalsus ajendas ka Kohilas selles valdkonnas midagi ette võtma. Praegu on lastel võimalik osaleda ringides nii Koolituskeskuses Tohisool kui ka Gümnaasiumis. Kuid ringide töösse on haaratud vaid osa lapsi. Ringid algavad orienteeruvalt kell 16.00, lapsevanemad tulevad töölt 17.30 või hiljemgi. Vahetult peale tunde pole lastel tihti peale võimalik vaba aega sisukalt veeta. Siit tuleneski idee luua selline koht - laste päevakeskus, kuhu võiksid lapsed pärast tunde tulla.

Päevakeskus oleks praeguste plaanide järgi avatud kella 12.00 - 19.00. Sinna oleksid oodatud eelkõige algklassilapsed, kelle tunnid lõpevad umbes keskpäeval. Päevakeskuses leiaks tööd eriharidusega kasvataja-pedagoog, kes vaataks laste järele, suunaks nende tegevust, vajadusel aitaks teha koduseid ülesandeid. Ühist toitlustamist plaanis küll pole, kuid kindlasti saab olema tee joomine, pliidi kasutamise võimalus ning soovi korral lihtsamate toitute tegemine. Päevakeskuse töös soovib osaleda psühholoog-nõustaja. Vastavalt laste või lastevanemate soovile saaks ka päevakeskuses korraldada ringide tööd.

Kohila alevi 1998. aasta eelarve projektis on Laste Päevakeskuse kuludega arvestatud. Kasvataja palk ja ruumide majandamiskulud peaksidki tulema alevi eelarvest. Ruumide remondiks püüame raha saada projekti esitamisel Sotsiaalministeeriumisse. See võimaldaks lastel tasuta päevakeskuses käia.

Avamise ajaks on planeeritud 1998. aasta september, mil algab ka uus õppeaasta. Päevakeskus leiab endale ruumid tõenäoliselt Posti tn 5a majas, kus töötab lastepäevakodu "Sipsik". 1998. aastal on koolilaste arvu Kohila alevis umbes 80 ning kuna sündivus viimastel aastatel on aina vähenenud, tuleb lasteaedadesse juurde oluliselt vähem lapsi, kui sealt kooli läheb. Nii jääb "Sipsiku" lasteaia praeguse kolme rühma asemel tõenäoliselt tegutsema vaid kaks rühma ja vabaneva kolmanda rühma ruumid saaks Päevakeskusele eraldada. Esimese korruse ruumidele saaks võimaldada oma sissepääsu ja sellega hoida lasteaed ja päevakeskus lahus. Algklassilastele oleks see maja kindlasti kodune ja tuttav. Maja ümber on turvaline mänguplats, samas majas on ka raamatukogu, mida lapsed palju külastavad. Teisalt tekib selle maja jagamisega ka kindlasti probleeme - langeb ju päevakeskuse lahtiolekuaeg täpselt lasteaialaste magamise ajale, mil majas peaks olema vaikus.

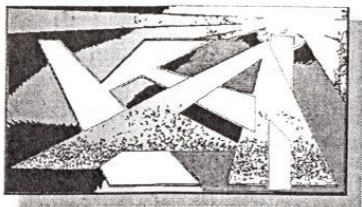
Plaanide teostumisel oleks siiski tähtis sõbralik läbisaamine kõigi seda maja jagavate asutuste vahel, sh. ka turvakeskus ja raamatukogu.

Kuna loodav päevakeskus on veel algusjärgus, on äärmiselt teretulnud igasugune abi - vajatakse mööblit, pliiti, toidunõusid kui ka vaba aja sisustamise abivahendeid laste tarbeks - joonistuspaberit, pliitaseid, käsitöövahendeid, lauamänge, aga ka suuremaid asju nagu televiisor, videomakk, arvutid.

Eestis pole küll selliste keskuste levik laialdane (analoogne koht on Sauel), kuid naaberriikides - Soomes, Rootsis ja mujal põhjamaades on sellised päevakeskused, lastetoad, noortekeskused või kuidas neid ka nimetatakse, vägagi levinud ja selliseid kohti peetakse üheks põhilisemaks vahendiks, et ennetada laste tänavale sattumist.

Algatus päevakeskuse rajamiseks on tulnud küll täiskasvanutelt, kuid keskuse edasine tegevus lähtub laste soovidest ja huvidest, samuti ka lastevanemate ettepanekutest ja toetusest.

Teretulnud on kõik asjakohased ettepanekud ja mõtted telefonil 32-441.

Kas ülikoolilaps on ikka veel laps? – Eks ta vist on, kuni ise ei tist ei teeni.
Mida studeerid? – Hetkel katsetan veidi majandusega.
Niisiis otsid veel? – Koolis eluatarkust ju ei õpetatud, nüüd peab ise õppima.
Muus osas oled gümnaasiumiharidusega rahul? – Siin ma küll sõna ei võta, meie pere pisikesed käivad alles koolis.

Sinu vastusest võib siiski mõningaid järeldusi teha? – Mina küll ei keela. Ja ega siin mingit saladust polegi. Kohila on pisike koht, kõik on kõigile teada.

Mida arvad lähenevast Eesti Vabariigi tähtpäevast? – See kõik oli nii palju enne minu aega, et peaaegu ei arva midagi.

Aga nii palju kui arvad? – Eks ta ole hea päev ordenite jagamiseks.

Ihaldad isegi üht? – Selle nimel küll pingutama ei hakka.

Mille nimel siis? – Rahu, raha, rõõm.

On see Sinu valem? – Ei ole, kõik on klassikast.

Noorsugu siis ikka hoolib klassikast? – Teab, aga ei hooli.

Mis asendab? – Igaüks tahab ise äss olla. Ja on kah.

Kuidas see välja näeb? – Elab nii, nagu teisi polekski olemas. Koolis on see väga selgelt näha. Ega keegi sulle enam oma konspekti ei laena. Koos ei tehta praktiliselt midagi. Kõik on omas urus.

Parteisse või korporatsiooni pole astunud? – Nii edev ma nüüd ka ei ole.

Siis oleks ju seltsi? – Eks ma taha ka äss olla. Parteis oled heal juhul soldat.

Oled armees teeninud? – Pole juhust olnud, aga käin ära küll.

Näed selles kohustust või midagi muud? – No kui keegi meile ikka kallale tuleks, siis peab oskama sel nina rulli lüüa kah.

Mis on Sinu arvates patriotism? – Selle eelmise jutuga seoses on see oma kodu tunne. Omas kodus tahan ikka ise otsustada, kuidas elada.

Kas Euroopa Liit laseb Sul seda piisavalt teha? – Mina näeksin Eestit pigem Soome osana. Nii pool rahvast oskab keelt ja puha. Ega soomlasedki vastu poleks.

Aga iseseisvus? – Ma seisaksin siis ka ise omil jalul.

Mida arvad Kohilast? – Meile loeti juba teisel loengul, mida Kohilaga teha. Tuleb kaardistada elanikud, et teada, kes mida oskab, siis otsida pealinnast või väljast firma, pakkuda tolele head tingimused rendi või maa näol, rahvas saab tööd, maksab maksud ja elu areneb.

Tuled Kohilasse haritud mehe tagasi ja viid selle kõik ellu? – Kui see nii kaua aega võtab, pole Kohilas enam midagi sättida. Nüüdki juba hilja peale jäädud.

Kes on süüdi? – Riigitöö eest ei maksta korralikku raha, head mehed ei tule tegema.

Siis nagu väljapääsu polegi? – Kui ust ei ole väljastpoolt maja külge ehitatud, siis peab selle augu seestpoolt sisse raiuma.

Kõlad mõttetargalt? – Puha võõrad mõtted. Mis seal koolis müüdu käia.

Kuidas on lood elutarkuse omandamisega? – Eks ta tule, aga visalt.

Õpid seda ise või lased õpetada? – Vabatahtlikult õpin ise, teised õpetavad vägisi.

Vastu ei hakka? – Jõudumööda.

Jõudu jätkub? – Eks seda tule jõusaalist juurde ahmida. Nagunii tuleb õppimise ajal ka tööle minna. Turvaks on tulus, nagu vanasõna ütleb.

Erialast tööd ei saa? – Õppetoolist vahel pakutakse midagi rehkendada, aga arvuti pole veel nii käpas. Ehk hiljem saab mõne raamatupidamise võtta.

Panka ei kipu? – Kui just oma pank oleks.

Kas kõik noored kardavad alluva rolli? – Kes see ikka tahab võõrale plekki tinu tada. Endale oleks poole lustilisem.

Ega nii vist kollektiivsusest küll head nahka ei saa? – Vist on sihuke üksikute aeg. Meil kursusel tahavad küll enamus oma firma teha.

Kes teie firmades tööd hakkavad tegema? – Kel nupp ei noki, eks see orjab.

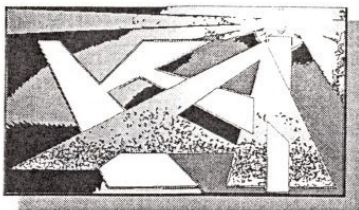
Lollist on vist iga töö peal jälle vähe kasu? – Eks siis tule masinad võtta.

Aga need inimesed? – Mingu kah kooli, pingutagu 4 aastat püksirihma, maksu pärast õppelaenu tagasi ja olgu siis ise peremehed.

Majandusseadused ei lase vist väikeperemeestel eriti vohada? – Meile jälle õpetatakse, et varsti pole suurtööstusel üldse tulevikku. Asjade mööda maailma vedamine on kalle kulukas ja iga asi tuleb toota seal, kus see ka ära tarvitatakse.

Siis pole vist ka Euroopa Liitu vaja? – Piirid võiks ikka ära küll kaduda ja see rahvahetamine samuti. Ja jääks rahu, raha ja rõõm? – Just. Ja rohkem polegi vaja.

RAHU, RAHA, RÕÕM

AKTIIVSUSE KIITUSEKS

Pendel on võnkuma loodud juba sünnilt. Taolise edasi-tagasi lehvimise käigus külastab see aeg-ajalt äärmusi. Matemaatikud suudavad tõestada, et kõiki maailmas toimivaid nähtusi saab kirjeldada mingite perioodiliste protsesside summana. Vaieldamatult kehtib see ka ühiskonnas toimuva kohta. Riigikesksest majandusest eraalgatuslikule majandusskeemile üle minnes oleme just hetkel ühes äärmuses – me arvame, et riigiasutused **peavad** toimima väheefektiivselt ning saama oma elatise vaid eelarvest. Ilmeka tõestuse tolele teesile saime äsja riigitelevisiooni reklaamivabaks pühkides (Vaatajale tõsiselt meeldiv tegu!).

Vastulauset sepietsedes lubame enestele piiluda esmalt välismaistesse ülikoolidesse. Ilmneb, et näiteks keemiataaduskond peab neis praktiliselt terve loodusteaduskonna ülal, teostades riigile ja firmadele teenustöid. Tõlkebürood toetavad keeleteadlaste, arvutiõppe- ning programmeerimistsentrumid matemaatikute, giidilaenuus ajaloost, ülikoolide kliinikud arstiteaduskonna ning geodeetiliste mõõdistuste teostamine geo graafide majanduslikku baasehitust. Neis töodes on osalised esmalt üliõpilased, kes saavad nii erialase koolituse praktikaga ühildada. Vastupidiselt meie tudengitele, kes teenivad õpiajal elatist küll turvamise, lapsehoidmise või koristamisega. Teiseks on teos õppejõud, kes ei pea samuti otsima eriala välist lisategevust. Otse loomulikult saavad nad meie õppejõududega võrreldes oluliselt suuremat palka – nende töö on mitu väljundit – õppetöö, tellimustööde juhendamine ning juurutustegevus.

Ei pea eriti imestama, kui kohtate välisreisil mõnes linnapargis taidlevat lasteaiarühma. Samas on müügil kenasti raamitult nende samade laste joonistused. Pärast etteastet käivad pisipõngerjad korjanduskarbiga rahva seas läbi ning oh imet – aasta kestel koguneb raha nädalaseks välisreisiks.

Suuremate, eriti küla ja maakoolide lähedusse kerkivad suveks ajutised kämpingud ja telklinnakud. Neis leiavad elamist ning kena teenindust õpilased teistest maakohtadest ning riikidest. Ikka nende koolide õpilaste ning õpetajate teenindust tarbides. Külaliste kasutada on koolide spordisaalid ning -väljakud. Eesti tingimustes peaksime suutma aduda, et väikegi grupp naabermaade koolilapsi suudab kulutada meie poodides oluliselt enam kui kohalik rahvas samal ajaperioodil kokku. Ostujõu pendel pole meie jaoks veel eurotasakaalule lähemana hakanudki.

Pole ju midagi halba selleski, kui politsei vahendab turvafirmade, kindlustuskompaniide või näiteks valve-seadmeid tootvate ettevõtete tooteid ja teenuseid. Las tuletoorje toimetab ehitusekspertiisi ja aitab pühkida korstnad ning omavalitsuste ametnikud aitavad inimestel koostada ning liigutada dokumente. Loomulikult mitte tasuta!

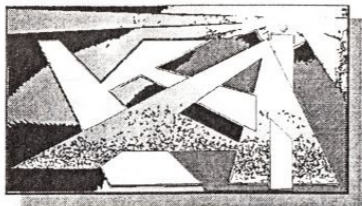
Ruumi puudusel peame leppima siin vaid vähese arvu näidetega. Kahtle mata võiks iga lugeja siia tubli tosina omalt poolt lisada. Paraku pole vähimatki lootust, et mõni neist ideedest homme teoks saab. Enamus meie rahvast on **koolitatud ning kasvatatud** passiivseks! Oli ju igasugune aktiivsus veel mõningad aastad tagasi taunitud ning karistatav. Kasumajanduslik mõtte-laad on seetõttu senini häbiasi ning oma töö eest väärilist tasu saav riigiteenistuja peaaegu et kurjategija.

Laisk leiab enesele ikka kiitust, lohakas paitust [Hageri < Rdf. Mandel < 1883. ARFI]. Põhjuseid oskame samuti leida. Ikka selleks, et mitte midagi ei muutuks. Usina enesetões-tuse käigus juhtub sedagi, et mõni juba peaaegu käima lükatud vanker kraavi keeratakse. Kuis siis muidu. Vähimigi edu aktiivsete õuel võiks ju igasuguse liikumise vastaseid kompromiteerida.

Ideede juhtimine on poliitika. Kohtadel teostab poliitikat omavalitsus volikogu otsustuste kaudu. Kuigi kohalik poliitika

on piiratud üldriiklike seadustega, on volikogu oma **aktiivsuses** vaba. Viimane on ka ainus näitaja, mis võiks järgmistel valimistel pendlit ühele või teisele poole kõigutada. Rahvas – pangem tähele!

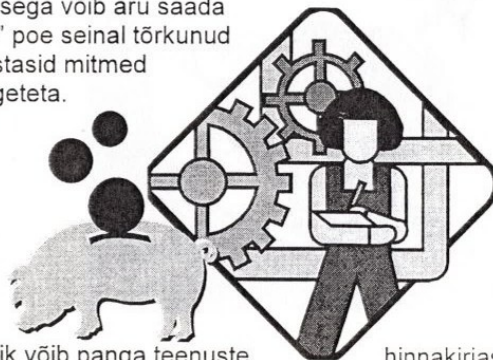
RÖÖVELMASIN

On laupäeval üks rahajagamise masin pahas tujus, pole inimestelgi ei erilist ostutuju ega seda muudki. Kohilas Ühispanga sularahaautomaadiga just niisugused asjalood 7. veebruaril olid. Masin oli eriti vihane, võttis kaardi, tegi lahutamistehte ning ütles: "Oota!" Nii see jäigi. Mõistusega võib aru saada peaaegu kõigest. Esimest korda igatahes. Paraku oli masin "Edu" poe seinal tõrkunud ka mitmel korral varemgi. Mitte küll nii hullusti. Kaardi enda tunnistasid mitmed pealinna automaadid korduvalt korras olevat ning allusid seal tõrgeteta. Ning ega inimene õpi ainult iseenese kogemuse varal. Ka teised Kohila elanikud on tolle rahamasina peale päris vihased. Juba ammu!

Miks siis midagi ette ei võeta? Loeme ju pankade kasumiaruandeid, kus meie raha käitamise tuluna miljoneid üles loetakse. Miks pole Ühispank tõrkuvat automaati töötava vastu ümber vahetanud? Tõrkuvate sideliinidegi sirgeks ajamine ei peaks kuid aega võtma. Jääb arvata, et aega on küll lugu-pidamatuses kliendi vastu. Vähegi matemaatikalembeline kodanik võib panga teenuste hinnakirjas tooduga tehteid tehes kergesti jõuda tulemusele, et ta maksab oma raha hoidmisele peale, mitte ei saa oma raha laenamisest tulu. Saaks ta seda siis vähemalt mõnuga hoidagi, kasutada kõik võimalikke teenuseid, elektronkaarti sealhulgas. Aga ei, isegi seda ei lubata tal teha. Pank soovitas laupäeval Visa-kaardi teenusest loobuda. Aga kui klient ei taha? Kas pank ei peaks talle seda siiski täies mahus võimaldama?

Võiks arvata, et aeg järgmise KAI ilmumiseni on piisavalt pikk aeg selguse saamiseks. Allakirjutanu läheb kuu aja pärast taas tolle masina juurde ning kui see korralikult ei tööta, ei lisa oma arvele Ühispangas peale hädavaajaliku maksudeks kuluva raha enam sentigi. Ei jäta ta seda teilegi ütle mata. Ehk olete valmis kah võõrast kogemusest õppima.

Tiit Lukki

LUULELIST NALJA MINEVIKUST

(Kalju Kangur "Vale mees vaadis", 1973.)

STATUS QUO

Kui eesel kuulab eesli sõnavõttu,
ei muutu kumbki hobuseks seetõttu.

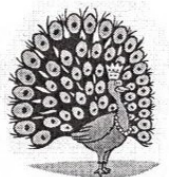
MINITITAANILE

Sa paigast nihutada mägesid ei jaksa?
Meelt heita sellepärast veel ei maksa:
sa oled lihtsalt sunnitud
sel juhul ette võtma
mutimullahunnikud.

PAABULIND

Kui sabasuled tõstad, paabulind,
oo, kuidas imetleksin sind!
Kas kogu asja aga väike seik ei riku:
nii paljastad sa tagumiku.

KAAMEL

Silm niiske, kaamel vahtis poega:
"Ta minu suust ju kukkunud on päris!
Tark, elegantne... Täitsa minu moega.
Kuid kust ta vaeseke, küll küüru päris?"

SÕNAMANIPULAATORILE

Suurt asjatundmist võib su tegu reeta,
kuid ränk see töö on, võin vaid lisada,
kui külmal pliidiil tahad putru keeta
palja kisaga.

EBATEADLIKKUS

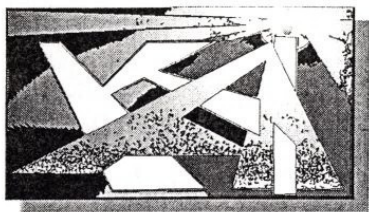
Jõehobu pugenud kord tikutoosi
ja mugavalt seal ennast sisse seadnud.
Head kombed talle põrmugi ei lugenud,
see tõbras pealegi ei teadnud,
paistab seda moodi,
et üldsegi ei mahu jõehobud tikutoosi.

MORALISTID

Näe õilsaid kaunishingi!
Jutt päevast teise käib neil heast ja pahast,
sel ajal kui nad ise teevad kingi
teiste nahast.

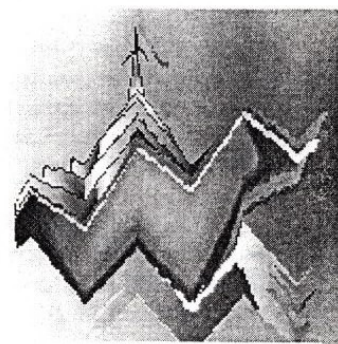
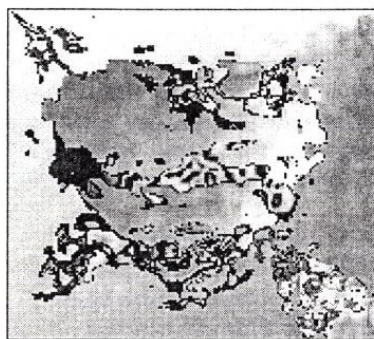
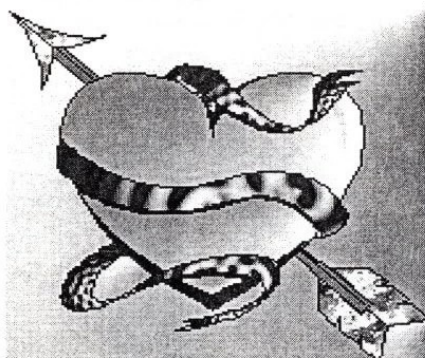
ENESEKINDLUSEST

Näe sääske, veidrat vennast!
Kui tornikella lüüakse, ta seab
end kellakupile ja kindlalt ennast
kellameheks peab.

VÄÄNUKPILT

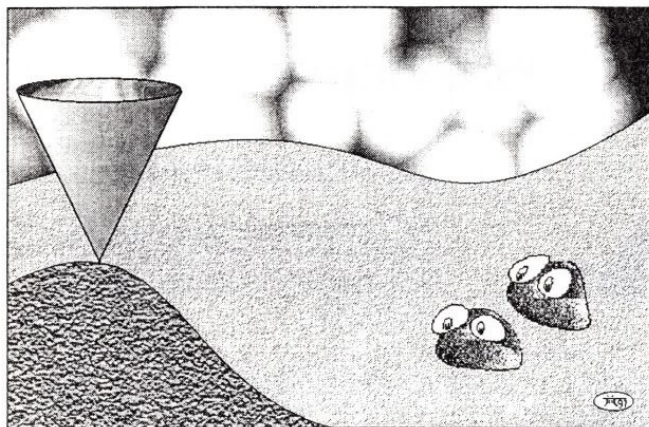
Arvuti ei tea südamevalust midagi. Viimati muserdati niigi õnnetut südant kildudeks purunemiseni. Seekordne peitepilt kujutab samuti midagi õige suurt, kuid mitte vist nii habrast.

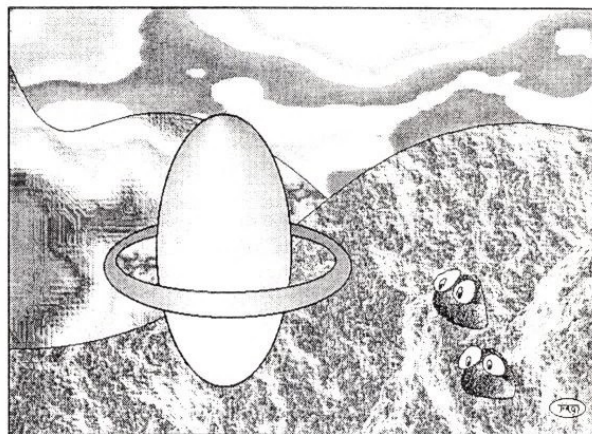
Mis see on?

JUHTUMUSED GEMOONIAS

Gemoonia on geomeetriamaa, planeet, mille elanikeks on lihtsad geomeetrilised vormid. Kaks "pehmet" olevust piltidel on sellel planeedil tulnukad. Olümpiamängud planeedil Maa on Gemoonias paraja sportliku elevuse tekitanud. Pehmekesed püüa vad oma rahva tarbeks kõike hoolega tähele panna, et siis seda kasuga koduski juurutada.

"Kas ta nii seistes haigeks ei jää?"
"Ei, jooga olevat isegi väga kasulik."

"Kas tal on mõnes näidendis Saturni roll?"
"Ei, ta sai teada, et rõngast keerutades võib saledaks saada."

KAI - KOHILA ALEVI INFOLEHT - KOHILA ALEVIVALITSUSE HÄÄLEKANDJA

Peatoimetaja: Joel Pöld - Ladu: Aive Hirs

Korrektuur: Kristiina Kuntor - Reklaam ja turustus: Milvi Näkk

Vormindus arvutil, fotod, viimane lk: Tiit Lukki

Ilmub kord kuus – Trükiarv 300

Trükikoda Trükkal, Vabriku 59 Tallinn

Toimetus: Vabaduse 1 Kohila, telefon: (248) 33 632